

De ce n-aflăm în împlinirea...

Mihai Eminescu

De ce n-aflăm în împlinirea dorințelor din astă lume,
Acea sublimă fericire ce înainte-i am visat,
De ce în cruda voluptate, de ce într-un strălucit nume
N-află nimic - nimic din ceea ce-n astă lume-ai căutat.

Bacanta-ți dă corpul de neauă, ochirea desperată, clară.
Ce pătrunzând nervii din tine, de voluptate tremuri tu;
Sărutul ei poate fi dulce, cu toate-asta, gura-i e-amară,
Nu-i dulce gura ce la mie înainte-ți li se prea dădu!

Și gloria te chinuiește - e un supliciu ce apasă,
Mărirea e apăsătoare, insomnia e plata ta;
Și vinu-n loc să lumineze a ta privire-ntunecoasă
Mai mult te face să vezi răul, micimile din lumea ta.

Nu împlinirea cea aievea a celor ce dorești în lume,
Numai dorința după ceva e tot ce-i dulce pe pământ;
Dorința, iubirea de fală, ambiția după un nume,
Îmbletul după mărire: te fac numai mai fericit.